

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.932 van 5 mei 2011
in de zaak A. 198.870/XII-6472**

In zake: Fredy DEGRENDEL
woonplaats kiezend te 8670 Koksijde
Jacquelinestraat 6/01

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

“- de verkiezing van de nieuwe Raad voor het Gemeenschapsonderwijs voor de periode 2011-2014;
- de beslissing van het kiesbureau van 14 december 2010 dat de verkiezingen rechtsgeldig zijn verlopen en bijgevolg de verkiezingsuitslag gehandhaafd blijft”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 april 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is kandidaat bij de verkiezing van de leden van de Raad van het “GO! onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap”, voor de periode van vier jaar, ingaand op 1 januari 2011.

Op 22 november 2010 deelt de voorzitter van het kiesbureau verzoeker mee dat hij niet werd verkozen.

Verzoeker laat op 8 december 2010 weten de verkiezingen te betwisten en vraagt ze te annuleren. Op 14 december 2010 beslist het kiesbureau niet in te gaan op dit verzoek en de verkiezingsuitslag te handhaven.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. De schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VI. Beoordeling van het aangevoerde nadeel

6. In het inleidend verzoekschrift doet verzoeker als nadeel het volgende gelden:

“Zonder de aangeklaagde onregelmatigheid in het verkiezingsverloop had verzoekende partij een kans gehad om zelf (een deel van) de stemmen achter zich te krijgen van de twee kandidaten die zich voor de verkiezing van de tweede geleding terugtrokken.

Op die manier heeft verzoekende partij meteen ook de kans verloren om de komende vier jaar als één van de 15 leden van de Raad van het GO! mee te beslissen over het algemeen, pedagogisch, personeels-, materieel en financieel beleid van het gemeenschapsonderwijs.

Dit is een ernstig nadeel, dat niet of minstens onvoldoende zal kunnen hersteld worden als er gewacht moet worden tot de uitspraak over de nietigverklaring. Op dat moment zal de huidige mandaatperiode van de Raad van het GO! (1 januari 2011 tot en met 31 december 2014) immers al ver gevorderd, mogelijks zelfs al voorbij zijn...”

7. Het auditorsverslag laat nog in het midden “of het verlies van een kans om de komende vier jaar mee te beslissen over het algemeen, pedagogisch, personeels-, materieel en financieel beleid van het gemeenschapsonderwijs een ernstig nadeel uitmaakt -verzoeker verschaft zelf geen nadere explicatie waarom dit nadeel in zijn hoofd de graad van ernst zou vertonen dat schorsing van de bestreden beslissingen zich opdringt” en wijst op “[de] vaste rechtspraak van de Raad van State dat de duur van de annulatieprocedure in de regel geen MTHEN kan zijn” om te concluderen dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet genoegzaam is aangetoond. Daarenboven wordt in hetzelfde verslag erop

gewezen dat “de vrees dat een uitspraak ten gronde hoe dan ook te laat zal komen en het nadeel alsdan definitief en onomkeerbaar zal zijn een vrees is die, gezien de korte tijdruimte binnen welke de Raad thans -doorgaans- uitspraak ten gronde doet, allicht ongegrond overkomt”.

8. Van verzoeker mocht worden verwacht dat hij ter terechtzitting minstens zou repliceren op de in het auditorsverslag gemaakte vaststellingen die voor hem negatief uitvallen. Opvallend evenwel, geeft hij dan wijdlopij een uiteenzetting waarin hij de grond van de zaak aanraakt en de Raad poogt te overtuigen hoezeer hij eraan is gehecht de dossiers van de Raad van het Gemeenschapsonderwijs te kunnen opvolgen, maar handhaaft hij in twee volzinnen louter hetgeen hij in het inleidend verzoekschrift heeft geschreven met betrekking tot het beweerd moeilijk herstelbaar karakter van het dreigende nadeel: als hij moet wachten op de nietigverklaring, heeft hij gegronde vrees dat de mandaatperiode van de Raad van het Gemeenschapsonderwijs mogelijk al voorbij zal zijn.

9. Indien het beroep van verzoeker wordt ingewilligd, verwerft hij opnieuw de begeerde kans om verkozen te kunnen worden. Zo gezien wordt het nadeel door een vernietigingsarrest hersteld.

Verzoeker toont niet aan -biedt zelfs geen concrete argumenten- dat hij node dit nadeel kan ondergaan in afwachting van de uitspraak ten gronde, behalve dan de “gegronde vrees” dat dit een ál te lange tijd zou kunnen duren.

Welnu, die vrees is -in zijn algemeenheid- gesteund op een achterhaald idee over de gerechtelijke achterstand bij de Raad van State. Het is integendeel de verzoekende partij zelf, door te opteren om samen met het annulatieberoep ook een vordering tot schorsing in te dienen zonder dat daar een uiterst dringende noodzakelijkheid mee gepaard gaat, die er oorzaak van is dat éérst het onderzoek van en de uitspraak over de schorsing moet gebeuren en pas nadat vervolgens tot de voortzetting van de procedure is besloten, de zaak in gereedheid kan worden gebracht voor het onderzoek ten gronde. Die vaststelling verantwoordt dat een verzoekende partij zich terdege moet bezinnen over het moeilijk te herstellen karakter van het dreigende nadeel en, zeker wanneer zij als argument daarvoor enkel de duur van de annulatieprocedure kan aanvoeren, dat zij de

weerslag ervan op haar situatie omstandig en vooral concreet aan de Raad van State uit de doeken doet.

10. Verzoeker kan de Raad van State niet ervan overtuigen de besproken schorsingsvoorwaarde vervuld te achten.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 5 mei 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Geert Van Haegendoren